

УДК 811.111'06'373.46

ЮРИДИЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ: ПОХОДЖЕННЯ ТА ВЖИВАННЯ

Коваль О.Е.

Коледж технологій, бізнесу та права
Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

Досліджено генезис англійських юридичних термінів. Розглянуто особливості творення юридичних термінів англійської мови. Виділено продуктивні джерела юридичної лексики. Проаналізовано сучасні юридичні терміни англійської мови, етимологію та способи їх творення на конкретних прикладах.

Ключові слова: юридична термінологія, етимологія понять, семантична структура, класифікація термінів, лексикологія.

Постановка проблеми. Активізація інтеграційних процесів кінця ХХ – початку ХХІ ст. у світі і, зокрема на європейському континенті, для вироблення єдиних правових стандартів, що відповідають сучасним потребам цивілізаційного суспільного розвитку, вимагають упорядкування та унормування, а можливо й переструктурування національної юридичної терміносистеми. У зв'язку з цим в надрах сучасної лінгвістики виникла нова прикладна дисципліна – термінознавство, яка поступово уточнює свої самостійні функції на перетині кількох наук – лінгвістики, логіки та відповідних галузевих спеціальностей, зокрема – юридичної і, відповідно, юридичної термінології як підсистеми в межах загальної лексичної системи, яка знаходиться на етапі свого розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Юридична термінологія розглядається у контексті юридичної лінгвістики, яка й визначає основні напрями досліджень у цій галузі, а саме: історія юридичної мови; юридичне термінознавство; юридична лексикографія; юридична текстологія; юридична стилістика; порівняльне юридичне мовознавство; судова лінгвістика. Дана тематика привертала увагу багатьох вітчизняних і зарубіжних дослідників, серед них – Н.В. Артикуца, С.П. Головатий, Ю.Є. Зайцев, Т.П. Кравченко, А.М. Ляшук, В.М. Протасов, П.М. Рабінович, О.А. Сербенська, В.М. Тертишник, І.Б. Усенко, А.А. Ушаков та ін. Лексичне значення, граматичне оформлення термінів лежать в основі наукових досліджень українських (Габриел'ян О.А., Іванишин О.М., Циткіна Ф.А.) та зарубіжних (Антрушина Г.Б., Афанасьєва О.В., Морозова Н.Н., Аоде М.Н., Брунер К.) мовознавців. Питання етимології юридичної термінології лишається відкритим для вивчення в умовах асиміляції неологізмів іншомовного походження на сучасному етапі розвитку англійської мови.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Сучасний етап розвитку англійської мови виявляє нові випадки вживання юридичної термінології, що зумовлює необхідність аналізу даної проблематики.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є дати детальну характеристику походження юридичних термінів в сучасній англійській мові, виявити продуктивні джерела запозичень та простежити їх використання у юридичних документах.

Практичне значення роботи полягає у тому, що дані, отримані в результаті дослідження можуть слугувати теоретичною базою для вивчення термінології англійської мови та для подальшого розгортання дослідження у даній галузі.

Виклад основного матеріалу. Юридична термінологія виступає найбільш важливою та інформативною частиною мови права. Питання юридичної термінології є досить актуальним. Без термінів неможливо максимально точно викласти законодавчу думку. Юридична термінологія допомагає досягти максимальної лаконічності юридичного тексту.

Зародження юридичної термінології пов'язане з виникненням права. Писемною мовою права були спочатку латина та англійська. Переважала латина і поступово вона завойовувала нові позиції. Латина була мовою офіційних документів. Це не була класична або середньовічна латина, проте це був різновид латини, юридична латина, яка містила багато латинізованих англійських і старофранцузьких слів. Наприклад, давньоанглійське «morder» – таємне вбивство, стало «murdrum», а пізніше – сучасним «murder».

Англійська термінологічна лексика, у тому числі юридична, формувалася століттями. Ця терміносистема розвивається і далі, постійно змінюється, але водночас це єдина цілісна система, яка функціонує разом з людським суспільством [1].

В надрах сучасної лінгвістики виникла нова прикладна дисципліна – термінознавство, яка поступово уточнює свої самостійні функції на перетині кількох наук – лінгвістики, логіки та відповідних науково-технічних спеціальностей. Дослідники переважно по-різному розуміють проблематику, цілі та функціональні завдання термінологічних структур, концептуальні засади термінознавства як науки. По-різному розуміють поняття «термін», «термінологічне словосполучення». Немає єдності у тлумаченні теоретичних концепцій фахового термінознавства. Існує гостра необхідність подальшого розвитку термінознавства як науки, корекції та якісного (адекватного) формування її метамови. Найбільш загальна мета термінознавства – зробити процеси утворення та вживання термінологічних найменувань більш керованими, сприяти раціоналізації професійного спілкування, взаєморозумінню фахівців [8, с. 53].

Термінологія – це один з аспектів мови, який протягом останніх десятиліть розвивається з особливою інтенсивністю. Юридична термінологія –

це підсистема в межах загальної лексичної системи мови. Науково-технічна термінологія, а особливо юридична, являє собою широкий шар лексики, що інтенсивно розвивається та активно взаємодіє з іншими шарами лексики, насамперед – загальнозживаною. Тому вивчення закономірностей утворення термінологічної лексики, її структури та семантики, стало одним з найважливіших завдань сучасної лінгвістики [4, с. 31].

Питання генезису англійських юридичних термінів, що вживаються в економічному дискурсі, є специфічним. Запозичення економічною терміносистемою юридичних терміноелементів зумовлено передусім суспільними процесами, міжсоціальними відносинами та економічним розвитком держави. Постійний економічний прогрес вимагає правового статусу у здійсненні економічних стосунків. Привертає увагу та обставина, що процес «входження» юридичної термінології в мову різних сфер сягає коріння ще середньовіччя, коли вже починали зароджуватися правові та економічні відносини між певними соціогрупами.

Трансформація та транспозиція юридичних термінів у різножанрових текстах є природним явищем, наслідком успадкування лексики одних поколінь наступними. При цьому відбувається поєднання давньої та актуалізація нової лексики вченими, юристами, економістами та іншими верствами населення, які безпосередньо мають справу із правовою, економічною діяльністю.

Термінологічні одиниці надходять до мови різними шляхами. Перший шлях – надання статусу термінів загальнозживаним лексичним одиницям рідної мови. Такий варіант утворення термінів не завжди є позитивним, оскільки тут часто мають місце переосмислення, метонімічне перенесення, коли слову приписується нове значення. З метою диференціації подібних лексичних одиниць терміни часто змінюють форму написання, вимови, відмінювання, наголосу [12, с. 101].

Окрему групу становлять так звані авторські терміни, створені або для номінації нового явища, яке раніше не було виявленим дослідниками, або для номінації уже відомого явища новим терміном, «по-своєму». Вірогідність їх закріплення в науці вища, коли вони створені для номінації нового явища, а не перейменування уже відомого [7, с. 156].

Більш популярним та виправданим є шлях утворення термінів шляхом запозичення з інших мов. На різних етапах становлення суспільства терміни запозичуються з різних мов, що зумовлено різними історичними умовами. Так, музична та комерційна термінологія провідних європейських мов є, в основному, італійського походження, театральна та поштова – французького, спортивна – англійського, навігаційна термінологія в українській, російській, англійській та деяких інших мовах складається, в основному, з голландських лексичних елементів, загальнотехнічна, реміснична та військова термінологія багатьох слов'янських мов має численні запозичення з німецької мови [12, с. 76].

Особливий тип запозичень – вживання слів і словотворчих моделей грецької та латинської мов. Такі терміни утворювалися на різних етапах розвитку мови і в різних терміносферах. Церковна термінологія у народів, що сповідують католицизм, складається, в основному, з латинських елементів,

у православних народів – з грецьких. В деяких субмовах не завжди можна віддати перевагу будь-якій одній мові. Надто у теперішній час нові терміни нерідко утворюються за змішаним типом: один корінь грецького походження, інший – латинського (наприклад, слово «термінологія» складається з латинського елементу *terminus* – межа, та грецького *logos* – наука) [4, с. 10].

Термінів, що мають відповідники у загальнозживаній лексиці, в сучасній мові відносно небагато. Основна функція термінологічної лексики номінативна, терміни називають спеціальні поняття з різних галузей людських знань. У цій функції вони завжди виступають у науковому, публіцистичному, професійно-виробничому й діловому стилях. Проте термінологічні слова можуть вживатися й поза цими стилями, їх досить часто використовують і в мові сучасної художньої літератури, в якій вони, крім свого прямого номінативного значення, набувають і додаткових значень, а також експресивного чи емоційного забарвлення.

У мові художньої літератури терміни можуть втрачати «свою стилістичну замкненість», а використання термінологічних слів «у ролі складових елементів тропів і художніх образів» зумовлює часткову чи й повну їх семантичну детермінологізацію [11].

У зв'язку з появою нових галузей права, відкриття нових явищ виникають значні труднощі визначення загальнонаукової, загальнотехнічної галузевої і вузькоспеціальної термінології: загальнонаукові і загальнотехнічні терміни – це терміни, які вживаються в декількох галузях науки і техніки.

Галузеві терміни – це терміни, які вживаються лише в одній галузі знань. Наприклад: правові норми, прийнятий закон, *nugatory*.

Вузькоспеціальні терміни – це терміни, які характерні для спеціальності даної галузі. Наприклад: позов, нунціатура, *chaplain*, *charge-sheet* [9, с. 101].

В умовах, коли потрібно давати назви новим і новим явищам та поняттям, багато загальнозживаних слів набувають визначену специфіку.

Відбувається спеціалізація їх значення при передачі термінів на іншу мову і уніфікація перекладних еквівалентів.

Інколи в текстах зустрічаються слова і словосполучення, які відносяться до різних функціональних систем, тобто різних галузей.

Термін може бути утвореним на основі рідної мови або запозиченим як із нейтрального термінологічного банку (міжнародні греко-латинські терміноелементи), так і із іншої мови, він повинен відображати ознаки даного поняття; значення терміну для спеціаліста рівняється значенню поняття.

Усі терміни по своїй будові А.Я. Коваленко поділяє на:

1) Прості, які складаються із одного слова: *attorney* – прокурор;

2) Складні, які складаються з двох слів і пишуться разом або через дефіс: *jurisprudence* – юриспруденція;

3) Терміни-словосполучення, які складаються із декількох компонентів: *federal court jurisdiction* – юрисдикція федерального суду, *specific performance* – реальне виконання [9, с. 102].

Терміни-словосполучення поділяються на три типи.

До першого типу належать терміни-словосполучення, компонентами яких є самостійні слова, які можуть вживатися окремо і які зберігають своє значення: law, faculty, franchise, freedom, liberty, power – право, amortization, killing, criminal homicide, unlawful homicide, homicide, murderment, slaughter, blood, bloodshed – вбивство.

До другого типу відносяться такі терміни-словосполучення, які мають один із компонентів технічний термін, а другий – загальноживаної лексики. Компонентами такого типу можуть бути два іменники, або іменник і прикметник. Цей спосіб утворення науково-технічних термінів більш продуктивний, ніж перший, де два компоненти є самостійними термінами: negligent killing, negligent homicide, negligent manslaughter – вбивство через необережність.

До третього типу відносяться терміни-словосполучення, обидва компоненти яких являються собою слова загальноживаної лексики і тільки сполучення цих слів є терміном. Такий спосіб утворення науково-технічних термінів непродуктивний: adjudicatory jurisdiction – вирішення судових справ [9, с. 103].

Термінологія для терміна є тим полем, яке дає йому точність і однозначність, і за межами якого слово втрачає ознаки терміна.

Особливістю синтаксичної структури складеного терміна є зв'язаність елементів за якою їх можна вважати вільними (бо його компоненти зберігають своє пряме значення) і одночасно – закритими (бо при довільному включенні до їх складу інших слів, вони втрачають свою термінологічність) [2].

У межах юридичної термінології виділяється значний відсоток термінів, утворених синтаксичним способом. За кількістю компонентів можна виділити 1) двокомпонентні; 2) трикомпонентні; 3) полікомпонентні.

Терміни об'єднуються в термінологічні системи, які виражають поняття однієї галузі.

У кожній термінологічній системі утворюються певні групи, для яких загальним є їх належність до класу предметів або до класу процесів, властивостей і т.д.

Основна кількість термінів утворилась за рахунок загальноживаних слів, запозичень із міжнародної лексики за словотвірними моделями, які характерні для сучасної англійської мови [4, с. 110].

Окремі терміни утворюють термінолексику як складову частину загального складу мовної лексики. Якщо терміни об'єднуються одним фахом або ділянкою науки, то вони складають номенклатуру – певну системну схему, що криється за найменуванням понять. Точки зору на те, чи система найменувань взагалі необхідна, що вона має означати і які терміни охоплювати, досить різні – від тих, що схиляються до будь-яких імен, взятих принагідно, до тих, які потребують описових, належним чином відокремлених і фонетично відповідних термінів.

До термінів часом відносять етикетки, прості цифрові стандарти і номенклатурні скорочення – власне, їх нікуди більше віднести. Вітаміни, наприклад, спочатку позначались літерою і циф-

рою: останнім часом перевага надається словам. Не у всіх наукових сферах висувуються однакові вимоги до номенклатури, бо кожна ділянка науки має властиві їй потреби. Вимоги конкретних наук, що мають справу з реальними речами, відрізняються, скажімо, від вимог суспільних наук. Для однієї галузі науки досить родо-видової класифікації; в інших потрібно розрізняти причини, процеси, процедури, ефекти, деталі [11].

Оскільки правнича галузь перебуває сьогодні на стадії активного розвитку і вдосконалення, створюються нові терміноодиночці відповідного словотвірного типу за існуючими словотвірними моделями як від слов'янських, так й від іншомовних основ.

Лінгвістами виявляються й описуються способи творення термінів у різних розвинених європейських мовах, що забезпечує об'єктивність прогнозу відносно подальшого розвитку тієї чи іншої терміносистеми. У центрі цих досліджень знаходиться термін, природа семантики якого виявляється насамперед через співвіднесеність із поняттям. Основним носієм поняттєвого значення в усіх термінологіях, у тому числі і в юридичній, виступають іменники (викрадач – thief, позивач – plaintiff, присуд – sentence).

Однією з найбільш актуальних проблем є дослідження термінів-абревіатур в англійській юридичній термінології. Словотвірна активність абревіації в англійській юридичній термінології веде і до її широких семантичних можливостей. Скорочуються не тільки найменування закладів (С.М. – Court Martial) та документів (С.Р. – Code of Civil Procedure), але і найменування осіб (def. – defendant) та дій (Н.Т. – high treason), що посилює продуктивність абревіації.

Основною ознакою терміна є його кореляція з поняттям відповідної галузі знань. Враховуючи цю властивість терміна, важливо простежити його семантичні смислові зв'язки із загальноживаним словом, що буде показано на матеріалі лексикографічних джерел. Однією з найскладніших проблем у лексикографічному описі слова-терміна є розмежування полісемії та омонімії. Як зауважила у свій час О.С. Ахманова: «Лексикографу завжди загрожує дві однаково великі небезпеки: штучного об'єднання під одним звуковим комплексом кількох різних слів й не менш штучного розподілу одного слова на омоніми» [3, с. 110]. Якщо два ідентичні звукові комплекси є одним словом, то у відповідності до існуючої лексикографічної традиції їм має відповідати одна словникова стаття, а якщо вони за своєю суттю різні – то дві, три і т.д. Однак у тлумачних словниках опис численних значень одного і того самого знака здійснюється шляхом пояснення одного значення через інше без пояснення зв'язку між ними та без врахування його узагальнюючої природи слова-терміна [3, с. 110].

Так, В.Г. Гак висуває тезу про відносність лексикологічних категорій в лексикографії. Він вважає, що для того, щоб правильно вирішити проблему природи того чи іншого лексикологічного явища у середині даної мови, треба розглядати його, по-перше, в середині даної мовної одиниці і, по-друге, у загальній системі мови з метою з'ясування того, чи є цей факт одиничним, чи закономірним явищем. Такий двоякий

розгляд може по-новому визначити природу фактів. Те, що вважалося омонімією, виявиться багатозначністю; те, в чому вбачали полісемію, буде виступати як одиниця значення слова, але таке трактування не вносить чіткості у розуміння смислової структури терміна.

У лінгвістичних працях з даної проблеми наголошується, що термін – це лексико-номінативна одиниця мови, що співвідноситься з поняттям спеціальної професійної сфери. А.С. Герд виділяє три точки зору на цю проблему:

1. Терміни мають те лексичне значення, яке і означають.

2. Терміни мають лексичне значення, яке є тим самим поняттям.

3. Терміни збігаються з поняттям і не мають лексичного значення.

Слід зазначити, що ця проблема інтерпретується в термінологічних дослідженнях по-різному. На наш погляд, описуючи семантичну структуру багатозначного слова-терміна, важливо віднайти у ній те спільне, інваріантне, на чому будуть генеровані зв'язки у середині структури.

Шляхом узагальнення слово-термін, що підлягає лінгвістичному аналізу, об'єднується хоча б однією спільною лексичною парадигматичною семою. У зв'язку з цим цілком виправданим у термінознавстві є метод розчленування терміна на складові семантичні компоненти з метою моделювання його семантики.

Наприклад, багатозначний термін «derivation» – «деривація» використовується не лише в системі номінацій лінгвістики, але й у термінологічних системах таких галузей, як геологія, військова справа, об'єднаних сукупністю смислових зв'язків.

Аналіз дефініцій терміна «деривація» у різних терміносистемах дозволяє кваліфікувати такі лексичні одиниці, які мають різний набір релевантних компонентів сем, об'єднаних спільною лексичною парадигматичною семою-інваріантом.

Аналогічно, термін «intellectual property right» – «право на інтелектуальну власність» в юриспруденції та правознавстві означає «право людини чи народу бути освідченими людьми».

Із наведених прикладів можна стверджувати, що якісний і кількісний склад релевантних ознак, актуалізованих у дефініціях, у терміна неоднаковий, відповідно неоднакова і кількість компонентів значення терміна, яка є похідною від загального спільного компонента, архісеми як величини, що складається із ряду семантичних ознак.

Іншим шляхом творення термінів є «спеціалізація» значення загальноживаного слова, яке виникає у результаті різних видів «переходу» його основного значення, метафори, метонімії тощо.

Багатозначність терміна у процесі його формування, розвитку та функціонування є природною з огляду на те, що одна і та сама форма може пристосовуватися до позначення різних об'єктів та виконувати різні функції.

Аналіз лексико-семантичних зв'язків термінів показує, що ці зв'язки можуть бути внутрішньосистемними та міжсистемними. Так, внутрішньосистемним семантичним явищем вважається багатозначність одного і того самого терміна у межах однієї і тієї самої термінологічної сис-

теми, як, скажімо, в лексикології і семасіології – «значення», «лексема», «слово».

Семантичні явища міжсистемного характеру в галузі філологічної термінології представлені такими термінознаками, які одночасно використовуються як для номінації понять (явищ) однієї галузі, так і для номінації понять суміжних дисциплін.

Так, термін «glossa» – «глосса» використовується у лексикології, в юриспруденції, у риболовстві; «performing right» – «право на виконання» – в юриспруденції, в економіці, у фізіології у медицині.

Таким чином, міжсистемні відношення можуть породжувати як багатозначність єдиного терміна, так і омонімію і розглядатись при цьому вже на рівні міжнаукових контактів.

Системно-структурні ознаки є основними критеріями визначення терміна у системі мови. У жодній системі мови немає абсолютно тотожних ознак, отже, немає і абсолютних синонімів, бо в жодній системі понять немає двох і більше різних ознак, які б називалися одним і тим самим терміном. Той самий термін «кочує» із однієї системи до іншої, набуваючи іншого змісту. М.Н. Володіна виділяє узагальнюючу особливість терміна як його когнітивно-дефінітивну значущість», яка виражається в тому, що термін стає «носієм та зберігачем» спеціальної інформації, належної до визначеної терміносистеми.

Дослідження структурно-семантичних зв'язків між термінами передбачає нерозривність двох планів, які пов'язані між собою: стабільний інваріантний семантичний компонент парадигматичного плану системи мови і вираження змінних компонентів із синтагматичного плану мовлення, які визначають відповідно різні смисли вживання слова-терміна [10, с. 196].

Термінознавчі дослідження традиційно пов'язані з науками про мислення, що забезпечує базу для активного проникнення когнітивного підходу у термінознавство. Таким чином, вивчення терміна у середині терміносистеми доповнюється перспективним когнітивним підходом, який потребує виявлення місця і функції терміна в лінгвомисленнєвій діяльності людини.

Висновки і пропозиції. Юридична термінологія становить автономний прошарок лексичного складу сучасної англійської мови. Екстралінгвістичні чинники впливу на розвиток англійської юридичної термінології зумовили її сучасне функціонування як системи що складається з термінів – лексичних одиниць англійської мови та термінів – запозичень з інших мов

У процесі взаємодії термінологічних систем (юридичної та економічної) фактично відбувається становлення міжкатегоріальної економіко-юридичної термінологічної системи, яка абсорбує термінологію цих двох підмов, сприяючи утворенню міждисциплінарного юридично-економічного дискурсу, ознаками котрого на лінгвістичному рівні є категорії економічного змісту у поєднанні з категоріями юридичного (чи навпаки).

Дослідження структурно-семантичних зв'язків між термінами передбачає нерозривність двох планів, які пов'язані між собою: стабільний інваріантний семантичний компонент парадигматичного плану системи мови і вира-

ження змінних компонентів із синтагматичного плану мовлення, які визначають відповідно різні смислові вживання слова-терміна. Такі системні взаємозв'язки між термінами розкривають суть «переходу» того самого слова-терміна від одного смислу до іншого.

Правові поняття як основа юридичної термінології супроводять людство від найдавніших часів і як суспільна категорія живуть та розвиваються разом з ним, тому необхідно на кожному новому етапі розвитку суспільства простежувати зміни у цій категорії.

Список літератури:

1. Алтицева Л.Ю. Аналітична деривація як спосіб творення термінів / Л.Ю. Алтицева // Термінологічні читання. Тези. – К., 1991. – С. 86–89.
2. Апалат Г.П. Англійська юридична термінологія у текстах з економіки / Г.П. Апалат // Іноземна філологія. Український науковий збірник. – 1999. – Вип. 111. – С. 208–212.
3. Ахманова О.С. Словарь лингвистических терминов / О.С. Ахманова. – [2-е изд.]. – М.: Сов. энциклопедия, 1969. – 607 с.
4. Волкова И.Н. Стандартизация научно-технической терминологии / И.Н. Волкова. – М.: Прогресс, 1984. – 286 с.
5. Головин Б.Н. Лингвистические основы учения о терминах : [учеб. пособие] / Б.Н. Головин, Р.Ю. Кобрин. – М.: Высшая школа, 1987. – 103 с.
6. Гринев С.В. Введение в терминоведение / С.В. Гринев. – М.: Московский Лицей, 1993. – 340 с.
7. Канделаки Т.Л. Семантика и мотивированность терминов. М.: Наука, 1977. – 308 с.
8. Кияк Т.Р. Лингвистические аспекты терминоведения. – К., 1989. – 103 с.
9. Коваленко А.Я. Загальний курс науково-технічного перекладу. – К.: "Фірма "ІНКОС", 2002.
10. Лейчик В.М. Терминоведение: предмет, методы, структура / В.М. Лейчик. 2-е изд. – М.: КомКнига, 2006. – 382 с.
11. Лотка А.М. Англійська термінологія фінансово-економічних взаємин: Автореф. дис. канд. філ. наук: 21.04.00 / Київ. нац. ун-т. – К., 2000. – 16 с.
12. Лотте Д.С. Основы построения научно-технической терминологии. М.: Наука, 1961. – 365 с.
13. Моїсєєв А.І. Різновиди термінів і їх семантичні особливості. – М., 1975. – 461 с.
14. Мостовий М.І. Лексикологія англійської мови. – Харків, 1993. – 398 с.
15. Шелов С.Д. Номенклатура и терминология. В кн.: Русские языкознания. в. 8. К., 1984. – С. 5–22.
16. Щеглова Н.А. К вопросу о грамматических средствах терминологизации русских глаголов в профессиональной речи XVII–XVIII веков / Н.А. Щеглова; Уч. зап. МГПИ им. В.И. Ленина. – М., 1968. – Т. 38. – Вып. 8. – С. 88–92.
17. Adams A. Investment / A. Adams. – London, 1995. – 370 p.
18. Gleim I. CPA Review. Business Law / I. Gleim, J. Ray. – Gainesville, Florida, 1996. – 682 p.

Коваль О.Э.

Колледж технологий, бизнеса и права
Восточноевропейского национального университета
имени Леси Украинки

ЮРИДИЧЕСКАЯ ТЕРМИНОЛОГИЯ В СОВРЕМЕННОМ АНГЛИЙСКОМ ЯЗЫКЕ: ПРОИСХОЖДЕНИЕ И УПОТРЕБЛЕНИЕ

Аннотация

Исследован генезис английских юридических терминов. Рассмотрены особенности создания юридических терминов английского языка. Выделено производительные источники юридической лексики. Проанализированы современные юридические термины английского языка, этимологию и способы их создания на конкретных примерах.

Ключевые слова: юридическая терминология, этимология понятий, семантическая структура, классификация терминов, лексикология.

Koval O.E.

College of Technology, Business and Law
Eastern European National University named after Lesia Ukrainka

LEGAL TERMINOLOGY IN THE CURRENT ENGLISH LANGUAGE: ORIGIN AND EXERCISE

Summary

The genesis of English legal terms is explored. Features of creation of legal terms of English language are considered. The productive sources of legal vocabulary are highlighted. The modern legal terms of the English language, etymology and ways of their creation on concrete examples are analyzed.

Keywords: legal terminology, etymology of concepts, semantic structure, classification of terms, lexicology.